

† Stuller Antal.

S. a. Ujhely város érdemű főbírája folyó évi júliushó 14-én elhalt. — Ismét kidőlt egy, városunk erős oszlopai közül, melynek helynek helyét pótolni vajmi nehéz lesz, mert úr maradt utána, a becsületesség és tiszta meggyőződés-sugalta tettek mezején. Éljen emléke közöttünk örökké.

Stuller Antal 1820. évben született Sátorajka-Ujhelyben, atyja jómódu iparos lévén, őt neveltette, s ő a pap-tanári pályát választván, piarista lett, de az 1848-49. évi szabadságharcra a jóért nemesért hevülni tudó ifjút a csaták mezejére vivé, s azt a lezajlás után mint honvédtüzér-fő hadnagy hagyta el, mikor is az osztrák hadseregbe sorozták be közoktatóként, hol addig szolgált, míg magát onnan meg nem válthatta. Ekkor hazajött s más pálya nem lévén, atyja iparát az üvegeséget folytatta s megnősült. Itthon csakhamar közszeretnek örvendett s előbb városi tanácsos, később pénztárnok, végre 1862-ik évben főbíró lett. mely utóbbi állását halála napjáig a város közszeretete, polgártársai tisztelete s becsülése mellett töltött be.

Temetése, mely folyó hó 16-án ment végbe, életének hű tükré volt, a testületek zászlóik alatt jelentek meg s az egész város lakosságának közrészvéte kísérte öröknegyalmá helyére, hol Bajusz József tartott felette szép emlékbeszédet.

Különfélék.

Király öfelsége a homonnai tüzkárosultaknak 1000 forintot adományozott.

Az egyetemi ifjuság egyesülete által e hó 10-én rendezett táncestély teljesen megfelelt azon reményeknek, melyeket ahhoz a megye s a város intelligens közönsége kötött, mert úgy fénye, mint kedélyessége által messze túlhaladta azon mulatgokat, melyek a legközelebbi időkben városunkban lefolytak s így a rendezőség fáradságtalan buzgalma kellőleg jutalmazva lett. A megyeház csinosan díszített termében oly fényes társaságot láttunk együtt, minővel e helyen régen találkoztunk; a mulatás kedélyesen és fesztelenül folyt egészen reggeli 6 óráig, midőn már nem a gyér világú gyertyák, hanem a nyitott ablakokon betörő nap-sugarak fénye világította meg a termet. A viradti csárdást, — melyre e jelző most méltán ráillett — szünni nem akaró zajjal ujjázta a tánczólo fiatalok, valahányszor elhallgatott a hegedű. — Leginkább emelte a mulatság fényét és kedélyességét, a bálanya Dókus József főispánné ömél-tósága megjelenése, ki szeretetreméltó modora által, melyel a jelen volt vendégek iránt viseltetni szives volt, méltó hálaára kötelezte a rendezőket; körülte láttuk csoportosulni Kossuth Mihályné, Orosz Sándorné, Orosz Mihályné, Szirmay Tamásné, Dercsényi Kálmánné, Dombayné, Bujanovichné urnőket, kik távol vidékről jöve nem kis mértékben járultak hozzá a táncestély fényének növeléséhez. A fáradságtalan táncosnők közt voltak a vidékről: Bernáth Elemérné (Budapest), Cseley Gyuláné (Cselej), Soós Pálné (Nátafalva), urnők és Orosz Anna (B.-Szerdahely), Orosz Erzi (Ungvár), Szirmay Matild (Nátafalva), Dercsényi Klára és Anna (Rákóc), Dombay Ilona (Szentés), Geöcze Erzsike (Bacska), Bujanovich Vilma (Eperjes), Cseley Mariska (Cselej), Csuka Piroška (Cselej), Pócs Kati és Juliska (Nagy-Toronya), urhölgyek. Városunkból szintén nagy számmal volt a szép nem képviselve; ott voltak: Viczmány Ödöné, Dókus Gyuláné, Görgey Gyuláné urnők, Vályi Emma, Tischler Gabi, Kálniczky Ilona, Kossuth Ilona, Karsa Ilona és Emma, Balogh Anna és Gizi, Szentgyörgyi Mariska és Ilona, Csizsár Örzse, Chyzer Margit és Irma, Nikl Anna, Fejes Ilona, és Iza, Ördög Etelka, Hunyor Ilona és Anna, Fekete Mariska, Örzse és Juliska. A világos reggel hazatérő mulatok mindenike, egy kedélyes mulatság emlékéit vitte magával.

A közönség köréből és tekintélyes kezéből vettük a jogos felszólamlást egy városunkban lábra kapott, botrányos sőt életveszélyes rendtelenség megszüntetése érdekében. E felszólamlás tárgya a **tehén-csorda** mostani és továbbra törhetlen formájában. Az illető tekintélyes felszólamló mindenek előtt és méltán kikel azon boszantó eljárás ellen, hogy a csorda a pataki utcán s így a város fő-legszebb és legnépesebb irányán hajtatik keresztül. Elmondja, mint szemtanu azon jeleneteket miket a neki vadult tehének a járó-kelő közönség megriasztására és életveszélyre okoznak. Nem feleli ki a közrendészeti és közegészségi tekinteteket sem. A tehének, úgy mond, a járóhelyeket bepiszkolják, a közlekedést megakasztják; azokat a facsemetéket, miket a város nagy költséggel és dicséretes gondossággal ültetett a nevezett utca párhuzamos vonalain, meg rongálják; olyan port vernek fel végig mentőkben, hogy az embernek a lélekzete eláll s hogy a csordások reggeli ostor-durrogatása, a tehének éktelen kolompólása és bőgő lármaja mind oly botrányos jelenségek, amelyek nem, hogy Ujhely főutcáján, de bizony még egy jól rendezet faluhelyen sem járják

és mindezeket a gyönyörűséges helyi miseriákat az ujhelyi közönszer pataki utcán lakó képviselői napjában **négyszer** kénytelenek elszenvadni. Mert mi még a tekintetből is, hogy itt délre is hazaterelik a csordát, hátrább állunk, mint egy közönséges tót-paraszt falu. Pedig mindezeket mily könnyen, csak egy dobszó mellett, lehetne segíteni. Hiszen vannak Ujhelynek a főutcával parallel haladó mellékutcai, melyek mint ilyenek, t. i. néptelenebbek és csintalanabbak, lennének utalva arra, hogy csorda-sétányokul kiszemeltessenek és használtassanak!

Egyik másik törhetetlen állapot meg az, amire szintén az előbbi helyről kapjuk a figyelmeztetést, hogy ujhelyi divat szerint az udvarokból hirtelen és sebesen vágatva hajtanak ki az utcára. Ajánljuk mindkét ügyet, mint a közönséget, az intéző körök figyelmébe s kérjük az előjáróságot, hogy e felszólalásoknak ne sajnáljon hivatalos hatalmával érvényt eszközölni.

A fútoza befásítása elismerésre méltó intézkedés volt. Annak idejében kalapot is emeltünk a bölcs és atyai gondosság előtt. Most azonban, amidőn az ültetvények már megfogadásuk stádiumán tul vannak, a kiszáradás veszélye fenyegeti a fa-csemetéket, sőt egy-kettő közülük már ki is veszett ápolás hiány miatt. Ezen is segíteni kell. De hát kinek? Első helyen a városi előjáróságnak, az után meg magának a szomszédos közönségnek, mert az olyan, mint a szóba hozott ügyis, közös ügy. Ne ijedjünk meg a nevével. Figyelmeztesse csak a t. cz. magisztratus az illető háztulajdonosokat és lakókat, hogy az éppen előttük huzodó sor fácskáit ápolgassák — töveik körül kapáltassák és locsoltassák. Az egyesült és váltvetett erő sokat tehet. Itt azonban még nem állunk meg. Felhívjuk már egyuttal a városi előjárósága figyelmét a gr. Wallis-féle ház előtt való „sétatérnek“ csufolt fa-ültetvényre is, hol a fák a gondozás teljes hiánya miatt szépen kezdenek kivesszni; mely körülmény gúnyosan mutatja, hogy csakugyan érdemes volt a helyért, annak tulajdonjogáért a maga idejében annyit perlekednünk!

Zsidó átok. „Gras sol wachsen vor deiner Thür!“ Fű nőjön a kapud előtt — fogta meg a mi járdáinkat (mert a járdára pereatot mondott a nyelv geniusza nevében Szarvas Gábor) is, lévén azok sok helyütt elrutitva a felburjánzó gaztól. Mentse tőle isten Adonay nevében!

Rendőrelles. Van e tudomása arról a városi kapitány urnak, hogy a Barátszeren lévő „fekete korszma“ tulajdonosa a borseprót az utcára szolgálo házfedelén száríttatja, ami azután oly dögleteessé teszi a levegőt, hogy tisztességgel és betömetlen orral körülte közlekedni nem lehet. Ha nincs tudomása, kéri a szomszédok legyen ezuttal s tegyen róla, mert a borszagot megszokták ugyan, de a borsepró szagától meg már meg is csömörlöttek!

A közönség panasza a kofák zsarolása ellen s lapunk utján nem talált süket fülekre. Derék szolgabírák a városi kapitányi hivatalallal egyetértőleg elrendelte s dobszó utján is közzé lett téve, hogy a kofáknak heti vásárok napjain reggeli 7 óra előtt nem szabad az árucikkek bevásárlását eszközölni. Ajánljuk ez intézkedést gazdasszonyaink figyelmébe — az ellenőrzést meg a rendőrokébe.

Megszökött. Az a suhancz névszerint Lovassy Dénes, bajai illetőségű exszinész, aki a Mérey könyvkötő által készített dohánytartó kisorsolásában jó eredményrel fáradozott f. h. 13-án este a gyűjtő ivvel és az incassált pénzzel kerekelt oldott. Elfogatása és visszatolonczoltatása iránt a szolgabírósg rögton és sürgönyileg intézkedett. Mérey most már, hogy a közönség iránt tartozó kötelezettségének eleget tegyen új gyűjtő ivet bocsátott ki, hogy a mindenbizonytal megejtendő sorhuzás előtt legalább a remények plánumával rendelkezessék.

Panaszkodik egy utazó a fiakkerek ellen is. Mert akadnak a tulajdonosok között olyanok, akik egy nagyobb kirándulásra oly fiakkerekkel szolgálnak ki a közönséget, mely törött kerékekkel és törött rugókkal, felutjában mondja fel szolgálatot. Büntetni kell kíméletlenül az olyan hitvány gazdát, A jótékony cél nem bánja meg. *) (a beküldő B. S. ur leveléből.)

Öngyilkosság. Müller Viktor, Bombelles gróf titkára, kit művelt és finom modora miatt mindenki kedvelt, f. hó 12-én reggel a karádi pusztán magát agyonlötö. A rejtélyes és megdöbbentő eset oka mind a mai napig homályban van, valószínűleg abban is marad. Beszélnek ugyan, mint rendszeren, zillált viszonyok és sok mindenről, azonban mi e találgatásokra nem reflektálhatunk. Tény, hogy legközelebbi barátai előtt is elzárta töprengő lel-kének e szönyű elhatározását s úgy rájok mint ismerőseire **rvillámcsapásként hatott öngyilkosságának** híre.

Dr. Pap László törvényszéki bíró értesíti előfizetőit, hogy „Románia alkotmányos intézményei“ című műve sajtó alól kikerülve, az már legközelebb fog szétküldetni.

Pichnyéről értesítenek, hogy ott július 12-én ezüst forintos nagyságu, élesszélű jég esett s az életneműekben tetemes kárt okozott, — ami annál inkább nagyobb csapás, minthogy a község május havában nagy részt a tűz áldozata lett — s így a

Tessék egyébiránt az esetről tüzetes jelentést tenni az szbirói hivatalnál. Szerk.

lakosok a legnagyobb nyomornak néznek elébe. — Ajánljuk a felebarátok jószívű kegyességébe e kétszeresen sujtott község szegény lakosait.

A csapás sosem jár magában. Nem régen óriás tűzvész pusztította el Homonna nagy részét, a mult vasárnap délután pedig jégeső érte a felső határt s bár nem volt is az nagyobb mérvű. Mindamellelt jelentékenyebb kárt okozott s a csapásokkal látogatott homonnaiakat érzékenyen sujtotta.

Beküldetett. A „Diana-fürdő“ társulat, mely ugy látszik, a közönség érdekében mindent elkövet s amennyire lehet a tisztaság és csin tekintetében is áldozatokat hoz — nem vette észre, hogy a nagyhidnál lévő bejárásához egy éktelen czölöpre az „idegenek átjárása tilos“ táblát tett fel, valószínűleg a hidvám-bérlő. — A bérlő jogai elbírálásába nem kívánunk bocsájtkozni, — de azt mégis akarjuk látni s hinni, hogy a társulat ezen éktelen czölöpöt onnét azonnal eltávolítja. A közohaj teljesednek még azáltal is, — ha esténként ezen egyedüli sétáló helyiségét a közönségnek, a feles számban megjelenő kétes jellemű és csavargó egynekől kiürítené, amit annál is inkább tehetne, minthogy a közönség érdekében történik — s így arra a város rendőrsége a képviselőtestület határozata által is kötelezhető lenne*).

Kézre került. Azt a bizonyos Lovassy Dénest foglalkozására nézve csavargót, aki a Mérey által rendezett sorsolásban a közönség zsarolása után a begyűlt pénzzel megugrott, nyakon csipte a kassai rendőrség és 10. számú közegével át is kísértette ide tegnapelőtt. A pénzből már csak 3 frt. 40 kr. volt meg, ezt is fölemesztette a kassa-ujhelyi kéjut. Mérey tehát még azt sem mondhatja, hogy legalább veszett fejszének nyele került; mi azonban mondhatjuk azt, hogy Lovassy Dénes exszinész urat büntetésének lerovása után ki kell innen kutyagoltatni és „per zsúpp“ honilletőségi helyére Bajára sétaltatni. Akinek nincs egyéb dolga — sétáljon. Az ujhelyi szbirót gyors, — a kassai rendőrséget pedig éber és ügyes eljárásáért ez esetről is dicséző elismerés illeti.

Nyilvános köszönet.

A „zempléni egyet. ifj. egyesülete nevében, mulasztatlan kötelességet vélünk teljesíteni, midőn a f. hó 10-én tartott táncestély fénye és sikere előmozdítóinak, nevezetesen a szép számmal megjelent n. é. közönségnek, méltóságos Dókus József urnak, a megyeház nagytermének átgengedéseért; a t. felülfizetőknek u. m. Dókus Józsefné (10 frt.) és Tomcsányi Józsefné (5 frt.), ő méltóságainak, Kossuth Mihály (5 frt.), Orosz Sándor (4 frt.), Kossuth Pál (3 frt. 50 kr.), Prámer Alajos (3 frt.), F. F. (5 frt.) Kun Frigyes (2 frt.) dr. Dóri Ferenc (2 frt.) dr. Cziegler József (2 frt.) Bujanovich Frigyes (2 frt.) dr. Hornyai Béla (1 frt. 50 kr.), Csizsár Gábor (1 frt.), Hunyor Sándor (1 frt. 50 kr.) Ambrózy Mihály (1 frt. 50 kr.), Kálniczky Károly (1 frt. 50 kr.) N. N. (50 kr.), Szöllösy Sándor (1 frt.) Hudich József (50 kr.), Vass Imre (1 frt.) N. N. (50 kr.) Rosenblum (Izidor 50 kr.) uraknak; a báli díszítés kikölcsönzéseért Láczy László urnak, a korcsolya-egylet elnökének; Kraus kávéháztulajdonos urnak virágok kölcsönadásaért; nemkülönbben miudazoknak, kik az ügyérdekében buzgólkodtak — a nyilvánosság előtt forró köszönetet mondunk.

Rátz István,
jegyző.

Kossuth Lajos,
elnök.

Kossuth János,
pénztárnok,

Csarnok.

Endrődi „A szabadsághoz“ című költeményéről.

— Széptani étekezés. —

Irta: Rátz István.

„A közzéngöz elijeszi a dalos madarakat, a gázvilágítás büze tönkre teszi az illatos, holdvilágos éjjeket“; mondja Heine utolsó gondolataiban és igaza van, mert ma, még a tiszta, égi eszméket is beszenyezi az anyagosság, mely nem ismer költészetet, tagadja istenlétét s bálvány a „mammon“ és az „egoizmus“.

Gözerővel teszünk mindent, rohamosan akarva haladni; sietünk élni, élvezni s e lázas sietség közben, nem vigyázhatunk a költészetnek utunkba jövő apró virágaira, eltíporjuk vagy legjobb esetben kikerüljük.

Nincsen időnk elolvasni a költőknek ábrándos dalait, mivel minden percünket igénybe veszi az anyagi élet, mely nem ismer ábrándot, nem ohajtja a halhatatlanságot s legfőbb vágya: a testi jólét. Legtöbben gyermekes játéknak, léha foglalkozásnak tartják a költészet művelését, mely félrevezeti az izlést, beteges érzelmeket lop a szívekb. Gúnyosan emlegetik, mennyi sok költő van ma s elfogultságok miatt, nem tartva érdemesnek megismerkedni dalaikkal, nem tudnak különbséget tenni

*) A kerítésen át pedig a titkos bejárást elzárta. Szerk.

az epigonok és a teremtés hatalmával felruházott költő között, kinek „kebléből rimet fakaszt a napfény és a fegyvercsilláma; a szellő és az ágyudőrej; a rózsabimbó” és a martyrnak hóhérpallos által beszenyezett feje.

Ma leginkább, csak a poeticát tanulók, szelmes ifjak, kissé sentimentális hajlamu hölgyek olvassák a költők műveit s legfeljebb néhány aesthetikus ismeri tüzetesen. Néha mások is előveszik a szépirókat, de csak azért, hogy csendes estéken helyettesítsék a bölcsődanát, álomba ringatva az anyagiság hajhászatába kifáradt lelket. Altatónak, az unalom elűzőjének tartják a dalt, melyet gyakran önévével ír a szenvedélyek sulya alatt lerokadó költő ....

..... kit a föld megnevet,
Kit holdkorosnak csufol a világ,

Kinek nincsen hazája, nincs laka,
Kinek a nappal bűvös lámpafény,
Kinek az éjjel szellemek hazája,
Kit álmai közt görcsök rángatnak össze,
Ki képzemények földén édeleg
És bűvsugár rabol a szellemektől, önvessztire“
mert az elérhetetlen vágyak, a szenvedély olthatlan lángja, felemészti lelkének szebb felét; az eszmét, mely a költőt dalra készíti, nem keresi senki és ha véletlenül ráakadnak, nem értik meg.

Legtöbb esetben szánandó a költők sorsa most, mert a szívökből fakadó szózatok, a nemesre buzdító hangok elenyésznek, mint a pusztába kiáltott szó. Találón, bár a költői szabadság tuhájtása mellett, mondja Szabó Endre:

Nem kell a dal ma senkinek,
Mert hát nem lehet enni meg.

Igaz, hiányzanak az újabb nemzedék tagjai között a nagy szellemek, a lángeszű dalmokok, kik felrészve lethargiájából a materializmus vánkosán szunyadó embereket s hangoztatva a szabadság mindenható szózatát, vágyat költenének bennök, a szebb és nemesebb eszmék iránt. Igaz, hogy oly nagy szellemeket, minő Vörösmarty, Petőfi, és Arany, nem minden tizedben ad az ég nemzetünknek; de ez nem menti a közönyt, hiszen aki nem bir ezeket erő kincscsel, annak még inkább kell őrzeni, még nagyobb becsben kell tartani a kevesebb értékűt is.

Szóval a kor nem fogékony a költészet iránt, hogy ez állítás nem légből kapott illusio, azt kifejtették már sokan.

(Folyt. köv.)

H I R D E T É S E K.

Haszonbéri hirdetmény.

Méltóságos gróf Bombelles Lajos tulajdonához tartozó Zemplén megyebeli papinai birtoka 1880. évi október 1-től egymás után következő 6 évre haszonbérbe kiadó.

A haszonbérbe kiadandó birtok áll, 616 hold szántóföld, 135 hold rét, 601 hold legelő és 15 hold kertből, holdját 1200 □ öllel számítva. Továbbá lak- és gazdasági épületekből.

Fajzás a haszonbérlet és cselédsége számára, valamint a gazdasági eszközökre való szerszámfa előre megállapítandó mennyiségben és helyen ki fog adni.

Bővebb felvilágosítás kapható alulírottán Homonnán és Müller Viktor titkár urnál Girincsen, Zemplénmegyében.

Lukovits Géza,
ügyvéd, mint megbízott.

Fleischer és Társa Kassán,

(Bizományi-raktár: Kornstein Ignác urnál S.-a.-Ujhely.)

ajánl Csermelyölgyi gazd. gépgyárában készült ugy minőség mint mennyiségre nézve jónak bizonyult munkaképességű

járgány tisztító-szerkezettel ellátott cséplőgépeket

zsákoló készülékkel, melyek a kicsépelet életet majdnem tökéletesen tisztán állítják elő; továbbá: járgány-cséplőgépeket, álló vagy fekvő járgányokkal 1-4 lóerőig; jobbitott Baker rostákat, magtár-rosták, szelelő-rosták és

7-8

konkolyválaszlókat, stb.

■ Cséplőgépeinkről szóló részletes képes-árjegyzékek kívánatra bérmentesen küldetnek. ■

Legjobban	osztályozásra	alkalmas.
EREDETI	MAYER-féle	TRIEURÖK
16,000 gép forga- lomban		Kérem a gyári jelvényt kivánni.
30 MEDAILLEN		
Grossmann J.		
váczi körút	BUDAPESTEN	76. szám.
Képvisele: Kornstein Ignác S.-a.-Ujhely.		

Legenye-Mihályi állomáson fekvő körülbelül

180 darab tölgyfa tönk

3-6-30 meter hosszú, átlag 55 cent. vastag, (alkalmas bodnárok részére) eladandó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni **Dunkel V. K. parquet-gyárában Kassán.**

2-3

Regale-haszonbérlet.

Bekcs községében (Zemplén megye) a regale hozzá tartozó ital mérési joggal, két korcsma és állással melyek a legelénkebb országot melett vannak 1881 április 1-től három esetleg hat egymás után következő évre haszonbérbe adandó.

E bérlethez egy kies fekvésű gyógyfürdő is tartozik (vastartalmu) mely elismert hatásánál fogva igen keresett és látogatott. Közelebbi adatok és bérfeltételekről felvilágosítással szolgál a bérbeadó.

Stern Miksa,
(Pusztá Sarkadon.)

3-3

Pósta és vasuti állomás Tisza-Lúcz.

Hirdetmény.

Alulirt közhírré teszi, hogy a néhai Szentlélek Gyula hagyatékához tartozó Zemplénmegyében fekvő, nagy és kis-ráskai, petriki és málczi birtok 17 hold belsőség, 151 hold szántóföld, 137 hold rét, 3 hold erdő 35000 frt, becsértékben; továbbá lovak, tehének, ökrök, juhok s gazdasági felszerelvények 1880 augusztus 9-én d. e. 9 órákor Nagy-Ráskán önkéntes árverés útján becsáron alul is eladandó fognak. Bővebb tudósítás alulirtán Kassán.

Korányi Károly,

mint néhai Szentléleki Gyula végrendeletének végrehajtója

3-3

Hirdetmény.

A sárospataki ref. főiskola tápintézetének kenyérsütése 1880-ik évi sept. 1-ső napjától kezdve egy vagy több évekre métermázsánként megállapított sütésdíj mellett — egy pék mesternak, ki Sárospatakon tartozik lakni, — szerződésileg kiadatik. Felhivatnak tehát a vállalkozni kívánó sütőmesterek, — hogy a sütésdíj iránti ajánlataikat 200 frt bánat bér letétele mellett f. 1880-ik évi júliushó 31-ik napjáig — a s.-pataki ref. főiskola pénztári hivatalában nyujtsák be. Ugyanott 500 métermázsas legjobb minőségű rozs szállítása iránti ajánlatok 1880. évi aug. 15. napjáig elfogadtatnak s mindkét ügyleti szerződés részletes feltételei megteudhatók.

Sárospatak, 1880, jul. hó 15.

1-2

A s.-pataki ref. főiskola jogigazgatói hivatala.

Bérleti árverési hirdetmény.

Alólírott által azonnal közhírré tétetik, miszerint a Zemplénmegyebeli Vécse és vásárhelyi határokon fekvő gr. Csáky Imre örökösait illető nemesi birtok 1880. évi október 1-től számítandó hat évre a földbirtokosok által szabad kézből 1880. évi augusztushó 8-án Nagy-Mihály városában, „Kos” vendéglő helyeségeiben nyilvános árverésben bérbe fog adni.

A szokásos bérleti szerződés pontozatai alólírottán megtekinthetők, az árverés tehát egyedül a bérleti összegre vonatkozhatik.

Zárt, 10% bánatpénzzel ellátott ajánlatok alólírott Vidrányba utolsó posta Mezőlaborcz az árverési határidő előtt legalább két nappal adhatók.

Mely árveréshez, az árverelni szándékozók ezennel meghivatnak.

A kikiáltási ár a múlt évi bérösszeg, melynek 10%-ja az árverésnél bánatpénzül leteendő.

Kelt Vidrányban, 1880. évi júliushó 9-én.

Ehrenheim Schyttra Ferencz,
földbirtokos.